

The Human Seasons

Comprehension

1. Answer the following questions in complete sentences.

a) How many seasons are there in a year? (এটা বছৰত কেইটা ঋতু থাকে?)

Answer: There are four seasons in a year. (এটা বছৰত চাৰিটা ঋতু থাকে।)

b) How has the poet described the spring season? (কবিয়ে কিদৰে বসন্তৰ ঋতু বৰ্ণনা কৰিছে?)

Answer: The poet describes spring as a lusty, lively time when fancy is clear and a person enjoys all beauty easily. Spring is full of strength, youth and bright thoughts.

কবিয়ে বসন্তক উৎসাহী আৰু জীৱন্ত সময় হিচাপে বৰ্ণনা কৰিছে, য'ত মন প্ৰফুল্ল আৰু মনৰ ভাৱনাসমূহ স্পষ্ট থাকে। বসন্ত ঋতুত মানুহে সহজে সৌন্দৰ্য উপভোগ কৰে। বসন্ত ঋতুটো হ'ল শক্তি, যুৱকাল আৰু উজ্জল চিন্তাৰে ভৰা থকা এটা সময়।

c) How has the poet described the winter season of a human life? (মানুহৰ জীৱনৰ শীতকালৰ সময় ছোৱাক (উইণ্টাৰ) কবিয়ে কিদৰে বৰ্ণনা কৰিছে?)

Answer: The poet describes the winter of human life as a pale time of decline and change in appearance, a stage of weakness or decay. It is a final, sober season when a person faces his mortality.

কবিয়ে মানুহৰ জীৱনৰ শীতকালক নম্ৰ আৰু অৱনতিৰ সময় হিচাপে বৰ্ণনা কৰিছে, শৰীৰ-লক্ষণত কিছু পৰিবৰ্তন আৰু দুৰ্বলতাৰ সময় হিচাপেও বৰ্ণনা কৰিছে। এই সময়টো জীৱনৰ অন্তৰ প্ৰায় সন্ধিক্ষণ; মানুহে নিজৰ মৃত্যুবোধৰ সন্মুখীন হয়।

2. Give brief answers to the following questions.

a) What does a man like to do in the summer season of his life? (জীৱনৰ গ্ৰীষ্মকালত এজন মানুহে কি কৰিবলৈ ভাল পায়?)

Answer: In the summer of life a man likes to ruminate and enjoy pleasant memories and thoughts. He dreams luxuriously and feels nearest to heaven in quiet, peaceful moments.

জীৱনৰ গ্ৰীষ্মকালৰ সময় ছোৱাত মানুহে গভীৰ চিন্তা-ভাৱনাত মগ্ন থাকি আৰু মনোৰম স্মৃতিসমূহ উপভোগ কৰি ভাল পায়। সেই সময়ত ছোৱাত তেওঁ বিলাসীভাৱে সপোন দেখে আৰু শান্ত আৰু আনন্দৰ মুহূৰ্তবোৰত স্বৰ্গৰ ওচৰত থকা বুলি অনুভৱ কৰে।

b) What happens to his soul in autumn? What does he do in autumn? (শৰৎকালত তেওঁৰ আত্মাৰ লগত কি হয়? তেওঁ শৰৎকালত কি কৰে?)

Answer: In autumn his soul becomes calm and content. He folds his wings and becomes more idle and peaceful, and let fine things pass by without chasing them.

শৰৎকালত তেওঁৰ আত্মা শান্ত আৰু সন্তুষ্ট হয়। তেওঁ নিজৰ ডেউকাবোৰ বন্ধ কৰে আৰু অলপ এলেছা আৰু নীৰৱ হৈ থাকে, আৰু অতি সুন্দৰ বস্তুবোৰ ওচৰত আহি গুচি গ'লেও সেই সুন্দৰতাখিনি পোৱাৰ আশা নকৰে।

3. Find the words from the poem that rhyme with the following.

year — clear

man — span

loves — coves

wings — things
look — brook
misfeature — nature

Extra Short Questions:

1. Who is the poet of the poem "The Human Seasons"? ("The Human Seasons" কবিতাটোৰ কবি কোন?)
Answer: The poet of this poem "The Human Seasons" is John Keats. "The Human Seasons" কবিতাটোৰ কবি জন কিটছ (John Keats)।

2. How many "human seasons" does the poem mention? (কবিতাটো কেইটা "মানৱীয় ঋতু" উল্লেখ কৰিছে?)

Answer: The poem mentions four human seasons: Spring, Summer, Autumn and Winter.

কবিতাটোৱে চাৰিটা মানৱীয় ঋতু উল্লেখ কৰিছে শেনে বসন্ত, গ্ৰীষ্ম, শৰৎ আৰু শীত।

3. Which season in the poem is linked with youth and strength? (কবিতাটোৰ কোনটো ঋতুক যুৱকাল আৰু শক্তিৰ লগত সংযুক্ত কৰা হৈছে?)

Answer: Spring is linked with youth and strength; it is described as lusty and full of vitality.

বসন্ত কালক যুৱকাল আৰু শক্তিৰ লগত সংযুক্ত কৰা হৈছে; কবিয়ে বসন্ত কালক উৎসাহী আৰু জীৱন্ত সময় বুলি বৰ্ণনা কৰিছে।

4. In which season does the poet say a person feels "nearest unto heaven"?

কবিয়ে কোনটো ঋতুক মানুহে "স্বৰ্গৰ ওচৰত" যেন অনুভৱ কৰে বুলি বৰ্ণনা কৰিছে?

Answer: The poet says a person feels "nearest unto heaven" in the summer of life, during quiet ruminations and dreaming.

কবিয়ে কৈছে যে মানুহে জীৱনৰ গ্ৰীষ্মকালত- শান্ত ভাৱনা আৰু সপোন দেখা সময়ত "স্বৰ্গৰ ওচৰত" যেন অনুভৱ কৰে।

The Human Seasons — Summary (Assamese)

জন কিটছৰ «The Human Seasons» কবিতাটো মানুহৰ জীৱনৰ ভূমিৰ পৰা আৰম্ভ কৰি শেষলৈকে থকা চাৰিটা পৰ্যায়ক (বসন্ত, গ্ৰীষ্ম, শৰৎ আৰু শীত) ঋতুৰ সৈতে মিলাই বৰ্ণনা কৰে। কবিয়ে বসন্তৰ সময়ক উজ্বল, উৎসাহী আৰু শক্তিৰে ভৰপূৰ সময় বুলি কৈছে — য'ত মানুহৰ মন, পোহৰ আৰু আনন্দৰে ভৰি উঠে আৰু সকলো সৌন্দৰ্য সহজে গ্ৰহণ কৰে। কবিৰ মতে গ্ৰীষ্ম সময় ছোৱাত মানুহে অতীতৰ মনোৰম স্মৃতি আৰু উচ্চ ভাৱনাৰ মাজত ডুব দিয়ে; সেয়া নিতান্ত আৰামদায়ক, সপোনময় আৰু চিন্তাশীল পৰ্যায় য'ত আত্মাই যেন স্বৰ্গৰ ওচৰলৈ গৈ পোৱা অনুভৱ কৰে। কবিৰ মতে শৰৎ কালত আত্মা অধিক শান্ত আৰু সন্তুষ্ট হয়; মানুহে নিজৰ সক্ৰিয়তা হিংসাৰ প্ৰচেষ্টা আদি নিষ্ক্ৰিয় অৱস্থাত থৈ দিয়ে, লাহে লাহে জীৱনলৈ চায় আৰু বহুতো সুন্দৰ বস্তু আহি গ'লেও অনিচ্ছাৰে তাৰ পিছত লাগি নাথাকে। শীত কালৰ সময়ক কবিয়ে বস্তুগত আৰু মনোভাৱগত অৱনতিৰ সময় বুলি বৰ্ণনা কৰিছে। শৰীৰ আৰু মন দুয়োতে বিচ্ছিন্নতা ভাৱ দেখা যায়, আৰু মানুহে নিজে মৃত্যুৰ প্ৰতি থকা কিছুমান ভাৱ উপলব্ধি কৰে। কবিয়ে বৰ্ণনা কৰা সম্পূৰ্ণ কবিতাটোৱে জীৱনৰ এই চাৰিটা পৰ্যায়ক সৰু-সৰু দৃশ্য ৰূপে দেখুৱাইছে, প্ৰতিটো পৰ্যায়ৰ নিজস্ব সৌন্দৰ্য, শান্তি আৰু গ্ৰহণশীলতা উজাগৰতা উত্থাপন কৰিছে; যাতে পাঠকে জীৱনৰ গতিক এক নম্ন আৰু ভাবুক দৃষ্টিত উপলব্ধি কৰিব পাৰে।
